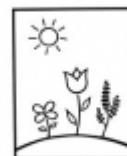

„Mert nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten,
hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.” (2Timóteus 1,7)

Csillag – kép

A KOMÁROMI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG GYÜLEKEZETI LAPJA

2017.

februári

szám

TARTALOM

Vers

Ige körül

Gyülekezeti krónika

Vers (Herceg Kornélia)

„Hó-jelentés” (Gyülekezeti beszámolók)

Ökumenikus imahét városunkban
Turó Mária

Bibliamagyarázat
Ruth könyve

Kis Csillag (Gyermekoldal)

Februári programok

VERS

Weöres Sándor: Ünnepe

A csillag-szárnyas éj nyugalma zeng.
Égen kereng a dal, ha nincs veszély.
Villogva reng a csillag-szárnyas éj,
s a kedv magasban él, égen kereng.

A nap világa kél, hajnal dereng,
lenn hárfa peng, fenn orgona zenél,
föld álma leng, a nap világa kél,
a szívben ünnepély, lenn hárfa peng.

Égen kereng a dal, föld álma leng,
a nap világa kél. Ha nincs veszély,
fenn orgona zenél, nyugalma zeng.

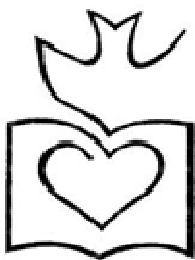
Lenn hárfa peng, a csillag-szárnyas éj
s a kedv magasban él, villogva reng
hajnal dereng, a szívben ünnepély.

„Mert nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten,
hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.” (2Timóteus 1,7)

IGE KÖRÜL

„Mert nem a félelemnek
lelkét adta nekünk az Is-
ten, hanem az erő, a szere-
tet és a józanság lelkét.”

2Timóteus 1,7

Ez az ige hadd szóljon most
arról: mennyivel jobb lett ez a világ a Szentlé-
lek kiáradása után, mint azelőtt volt. Istennek jó
oka volt arra, hogy Lelkét kiáraszsa ebbe a vi-
lágba, a szívekbe. E nélkül bizonyos dolgokat
csak úgy ismernénk, ahogyan az embervilág
törvényei tapasztalatai mutatják.

Nézzük pl. ezt a három dolgot: *erő, szeretet,
józanság.*

Az első: az **ERŐ**. Az embervilágban a győze-
lem elengedhetetlen feltétele. Az erősnek min-
dig igaza van; „Jaj a legyőzöttnek!” Mivel em-
beri indulatok munkálnak benne, az erőt mások
elvesztésére, kárhoztatásra is lehet használni.
Azt tanuljuk ebben a világban, hogy az erőtől, a
mások erejétől félni kell. A Szentlélek által
megismerjük az erő másik arcát. Azt, amiben
isteni erők munkálnak. Ez az erő *erőtlenség
által ér célhoz*. Akinek a szívébe árad a Szent-
lélek, annak *mindenre van ereje a Krisztusban*.
Ez az erő nem pusztít, nem kárhoztat, hanem
üdvözít. Szükségünk van erre az erőre, hogy
jobb legyen a világ!

A második a **SZERETET**. Az embervilág nem
ismeri az *agapé*-szeretetet, csak a lelki, testi
vonzódást. A rokonszenvet, a barátságot, a sze-
relmet. Ez a szeretet korlátok közé szorított: az
enyéimet szeretem, azokat, akik hozzám tartoz-
nak, akik engem szeretnek. De nem tudom sze-
retni az ellenségeimet, az idegeneket. A Szent-
lélek által szívbe áradó ajándék mutatja meg a
szeretet másik arcát. A korlátokon átlépőt. az
ellenségért is imádkozót, az átkozókra is áldást
mondót. Jobb lett a világ, amióta ezt az isteni
eredetű *agapé*-szeretetet is ismerhetjük.

A harmadik a **JÓZANSÁG**. Az embervilág
józansága a hidegfejű számítás, az érzéketlen
mérlegelés józansága, ez etikai megfontoláso-
kon felülemelkedő gondolkodás. A „*cél szen-
tesíti az eszközt*” - felfogás józansága. Ilyen a
Kajafás főpap józansága, aki Jézus fellépésében
veszélyt szimatolva így szól a Nagytanácsban:
„*Jobb nektek, hogy egyetlen ember haljon mega-
népért, semhogy az egész nép elveszen*”
Amúgy függetlenül attól, az illető valóban bű-
nös-e vagy sem. A Szentlélek által szívéinkbe
áradó józanságra példa a Gamáliel józansága.
Aki ugyancsak a Nagytanácsban, de immár az
apostolok perében szólal fel ekképpen: „*Ha
emberektől való ez a szándék, vagy ez a mozga-
lom, akkor megsemmisül; de ha Istentől való,
akkor úgysem tudjátok megsemmisíteni őket, és
még úgy tűnhettek fel, mint akik Isten ellen har-
coltak.*”

He Qi – A Szentlélek eljövetele

Jobb lett ez a világ, amióta eljött a Szentlélek.
De lehetne még jobb is! Akkor, ha mindannyi-
an Őt kérnénk, Vele töltekeznénk el! Imádkoz-
zunk érte!

Máté László
lelkipásztor

„Mert nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten,
hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.” (2Timóteus 1,7)

GYÜLEKEZETI KRÓNIKA

Szeretettel köszöntöm a Csillag-kép újságunk olvasóit!

Legyen áldott Isten, amiért az év második hónapjába érkezve hálaadással vethetünk számot gyülekezetünk dolgaival!

A január kiemelkedő eseménye volt az egyetemes imahét immár 4 estére bővült sorozata. Az egyes alkalmakról részletes beszámoló olvasható az újságban.

Presbitériumunk elfogadta az előző év záró számadását, és elkészítette a 2017-es év költségvetését, missziói munkatervét. Ezekben szerepel pl., hogy a reformáció 500. évfordulójának ünnepségére szeretnénk megjavítani a templomtorony homlokzatát, tervezünk két emléktáblát avatni (a jeles évforduló emlékére az egyiket, a komáromi lelkészek névsorával a másikat). Gyülekezeti alkalmaink közé új kezdeményezésként bekerül a presbiterok biblia-órája.

A februárban előttünk lévő események közül kiemelkedik a 18-án, Nagyigmádon rendezendő Egyházmegyei Presbiteri Konferencia. Február 24-én, pénteken du. 5 órakor fogadjuk a Sugár Tamás nagyigmándi lelkipásztor vezetésével érkező Egyházlátogató Bizottságot. Egyéb alkalmakról tájékoztatás található a lap végi programtáblázatban.

Hadd hívjam fel ezúton is a figyelmet a reformáció emlékévében a helyi protestáns felekezet történetét bemutató kiállítására. A Városi Múzeum munkatársai a kiállítás anyagának összeállításához az érintett gyülekezetek tagjainak segítségét kérik. Kérem, aki teheti, segítse a kiállítás minél gazdagabb és színvonalasabb megrendezését.

Hadd ismételjek meg egy felhívást: konfirmációra, ill. keresztrejelésre történő felkészítést indítunk március elején felnőttek részére. Jelentkezni február végéig lehet a Lelkeszi Hivatal-

ban (Mártírok útja 2.; T.: 340-601; e-mail: paplak@refkomarom.hu)

A Németországba tervezett úttal kapcsolatos hír, hogy megérkezett a visszajelzés mind Wittenbergből, mind Eisenachból: várnak bennünket. Az utazással kapcsolatos részletes tájékoztatást március végére tervezzük.

Kísérje gyülekezetünk életét és szolgálatát Istenünk áldása!

Máté László
lelkipásztor

ANYAKÖNYVI HÍREK

Temetés:

2017. január 20-án vettünk búcsút

- **Pap Gábor (81)**

2017. január 20-án

- **Horváth Csabáné Szücs Ida (69)**

2017. január 23-án

- **Kelemen Béla (86)**

2017. január 23-án

- **Ábrahám László (55)**

testvérünktől.

*“Én vagyok a feltámadás és az élet: aki hisz
én bennem, ha meghal is él.” (Jn 11,25)*

Hála-áldozat

Jézus! Határtalan szeretéssel engem,
mert föláldoztad Magadat értem.

Nem nézted bűnös voltomat,
életed odaajándékozta.

Uram! Sokszor hibázok és elbukom,
de újrakezdem, munkálod akaratom.

Kérlek segíts Istenem, hogy tetteimet,
indítsa és irányítsa a szeretet. Ámen.

Herceg Kornélia

HÓ-JELENTÉS (BESZÁMOLÓK)

ÖKUMENIKUS IMAHÉT VÁROSUNKBAN

„Krisztus szeretete szorongat minket...”
(2Korinthus 5,14)

Idén Komáromban négy alkalommal gyűjtött össze bennünket – római katolikus, evangélikus, református és baptista testvéreket – az Úr, hogy együtt imádkozzunk, énekeljünk és hallgassuk szent Igéjét.

Első este a baptista imaházban, második este az evangélikus imaházban, harmadik este a református templomban, negyedik este a római katolikus nagytemplomban voltunk együtt. Mindenütt a helyi gyülekezet lelkipásztora köszöntötte a megjelenteket, a szolgálattevő vendég lelkészeket és imádságban kérte Isten áldását az együttlétre, valamint jelenlétét Szentlelke által. Találkozunk alkalmas és alkalmatlan időben. Krisztus egyháza valóban egy legyen.

Minden este vendéglelkészek olvastak fel részleteket a Szentírásból: január 18-án a baptista imaházban Lukács 9,57-62; január 19-én az evangélikus imaházban Kol 3,9-17; január 20-án a református templomban Róm 5,9-11 és 2Kor 5,18; január 22-én a római katolikus nagytemplomban Ézs 8,23; 1Kor 1,10-13,17; Mt 4,12-23 hangzott el közöttünk.

Valamennyi alkalmon bűnvalló könnyörgő imádságot, az apostoli hitvallást és az Úrtól tanult imádságot mondtuk el a szolgálattelévő lelkészek vezetésével. Három este az evangélikus énekkar és a római katolikus ifjúsági zenekar is szolgált. Az Istentiszteletek és a szentmise végén a lelkipásztorok áldást mondtak a gyülekezetre, úgy bocsájtottak el bennünket otthonainkba. minden együttlét szeretetvendégséggel zárult, ahol terített asztal mellett további beszélgetésekre, ismerkedésre nyílt lehetőség.

1.

A baptista imaházban igehirdetéssel Bros Gergely atya római katolikus plébános úr szolgált közöttünk, kiemelve a Lukács evangéliumából a 9. fejezet 62. versét: „Aki a eke szarvára teszi a kezét és hátra tekint, nem alkalmas az Isten országára.” A mai nap fontos útmutatás legyen Krisztustól. Legfontosabb legyen mindnyájunk számára Krisztus követése. Mindent hagyjunk el, dobjuk a hátunk mögé. Ez saját erőből nem megy, támasz kell, aki az Úr Krisztus. Enélkül az életben elveszünk. Az evangélium: az igazság ragyogni fog ezen az estén. Az evangéliumot közösen kell hirdetnünk, bármely

lyik felekezethez tartozunk is. Bontsuk le a falakat Isten és egymás felé. Aki igazán evangéliumi emberként él, az tudja, hogy valóban Krisztus szeretete szorongat bennünket. Aki9 eddig nem indult el ezen az úton, induljon el. Aki már elindult, ő pedig folytassa a z utat és kérjen hozzá erőt Istentől. Önmagunkba kell néznünk! A bűneink választanak el egymástól. Jó, ha oda tudunk fordulni Istenhez és egymáshoz. Ez nagyon nagy dolog. Vannak dolgok, amik elválasztanak bennünket, de ne ezt nézzük, hanem azt keressük, ami összeköt, hogy megvalósítsuk Krisztus törvényét, ezt kell tennünk. Az evangélium és az igazság egy és ugyanaz. nagyon könnyű eltéveszteni, hogy a törvény mit is jelent. Kellenek az értelmezők, akik elmondják. nagyon nehéz mondat: „Aki az eke szarvára teszi a kezét és hátra tekint, nem alkalmas az Isten országára.” Az „eke” az maga az evangélium. Szívesen teszem rá a kezem és hirdetem az igazságot, de előre kell nézni Jézus Krisztusra, aki az „ekét” húzza. Aki az Isten kegyelmét megtapasztalja és ezek után mégis hátranéz, ott baj van. Mozgassuk meg a földet, hirdessük az igazságot hátranézés nélkül. A falakat szeretettel, alázattal egymás elfogadásával lehet lebontani. Legyünk bátrak, az igazság velünk van. A hagyományok elmaradnak, új jön létre számunkra: élhető világ, ország, város, család, közösség. imádságban maradjunk együtt és tegyünk érte, akkor megjelenik az életünkben az örömhír: az evangélium és boldog emberek leszünk. Vigyük az evangéliumot és ne nézzünk hátra. Közeledjünk egymáshoz szeretettel. Szorongasson bennünket Krisztus a szeretetével mindig, mindvégig az utunkon egész életünkben.

2.

Második este az evangélikus imaházban Koncz Hunor Attila református segédlelkész hirdette az ígét 2Kor 5,17 alapján: „...ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme, új jött létre.” A mostani imahét fő témája Krisztus szorongató szeretete az, ami megbékélésre indít bennünket. A megbékélés békekötést jelent Isten és ember között, egymással, a különböző felekezetekkel, a teremtet világgal és saját magunkkal is. A megbékélés együttműködést jelent, ami nem lehet ideiglenes, hanem közös és új utak együttes keresését jelenti. Mi lenne, ha Isten megbékélése az emberrel csak ideiglenes lenne? Krisztus szorongató szeretete szorosan és biztosan állandó körül vesz bennünket attól a pillanattól kezdve, hogy megkötjük a békét: azaz megtérünk. Ez a szorosság közösséget jelent Istennel: szerves összefonódást, életközösséget és együttműködést. Pál apostol ezt új teremtésnek nevezi: „ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jön létre.” Valami új minőség jön létre azáltal, hogy Krisztus vérével megváltott bennünket és folyamatosan hozzáférhetővé teszi hit által az Ő erejét. Jézus megbékéltető váltságát elfogadva, rá támaszkodva, Vele közösségben valami új, valami más kezdődik meg: nemcsak az egyéni életünkben, de minden szintű kapcsolatunkban is. Egy egészen új kezdődik: a békéltetés szolgálata, amibe együtt beleállunk.

A természet a teremtet világ gyönyörű, de elrontotta bűn: tele van minden szeméttel, mi magunk pedig lelki szeméttel. Szükség van arra, hogy valaki jól kezelje felhalmozott bűneink lerakatát. Ő pedig Jézus Krisztus az új

*„Mert nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten,
hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.” (2Timóteus 1,7)*

teremtés első zsengeje, színtere pedig a mi magunk élete, hite és döntései. A feltámadás záloga annak, hogy egyszer a mi bűneink is eltöröltetnek. Saját döntéseinkben látszódjon meg az új teremtés! Bármiféle megújulás, új kezdet és közös együttműködés csak Jézus Krisztussal lehetséges. Egyedül Ő köthet össze bennünket a közös és új utak keresésében. Különböző felekezethez tartozva, de mégis együttes erővel szántunk az evangélium ekéjével. tekintetünket közösen Jézus Krisztusra vessük: Őt dicsérjük, kérdezzük, kérjük és együtt Őt kövessük a falak lebontásakor is. A feltámadott, megváltó Krisztussal való személyes kapcsolat hoz be az életünkbe új minőséget. Ő újít meg bennünket. A mi dolgunk az, hogy közösségben legyünk vele, benne gyökerezzünk. Amíg benne vagyunk és Ő mibennünk, addig egyek leszünk.

Krisztusban lenni, újjá lenni azt jelenti, hogy felöltözzük magunkra az üdvösség ruháját, amit Jézus Krisztus engedelmissége és igazsága szerzett meg nekünk: könyörületes szív, jószág, alázat, szelídség, türelem, megbocsátás, és mindezek fölé öltözzük fel a sze-

retetet. Az üdvösség ruhája nemcsak kifelé, a másik ember felé hoz megújulást és békesség, hanem belülről is: afele, aki viseli azokat. Az újjáteremtés azt jelenti, hogy most már tudatosan az új teremtés értékrendje szerint élünk ebben a világban minden nap. Nem könnyű ezeket magunkra ölteni. Nem egyszerre vesszük fel, hanem fokozatosan tanuljuk meg. Nap, mint nap igazítani is kell rajta. Az imahét esély arra, hogy jobban viseljük a megváltás és az üdvösség ruháját, amit Krisztus készített elő nekünk.

3.

Harmadik alkalommal január 20-án a református templomban Veres József evangélikus lelkipásztor hirdette az igét 2Kor 5,18 alapján: „...mindez pedig Istentől van, aki megbékéltetett minket önmagával Krisztus által és nekünk adta megbékéltetés szolgálatát.” A nagyvilágban sokfelé felerősödtek a keresztyének elleni támadások, az ellenségeskedés, gyűlölködés. Naponta ölnek meg keresztyéneket. Soha jobbkor nem lehetett volna a mostani imahetünk alapgondolata: Krisztus Urunk sürgető szeretete az egységre és megbékélésre való felhívása. Mert ez egy felhívás nem mások részére, hanem a keresztyén világ részére: nekünk! A közös imahét jelentőség semmiképpen sem az, hogy egy hétig közelebb kerülünk egymáshoz, azokat keressük, ami összeköt és nem azt, ami elválaszt. Egy évben egyszer közeledni egymáshoz, aztán újra egy évre eltávolodni nagyjából annyit ér, mint valakivel ma megismerkedni és holnap elmenni mellette az utcán. Ennél értékebb lehetőség: elmondani kik vagyunk mi, keresztyének, aztán eldönteni, van-e lehet-e közös kapcsolódási pont. Kell,

hogyan legyen. Megismerni egymást, az mindig a szeretet mozzanata. Az egymást megváltoztatni, a magunk képére formálni akarás a szeretetlenség jele. Megismerni egymást és megismerve is szeretni: ez a szeretet legmagasabb foka, amit a bibliában agapéna, vagyis Isteni szeretetnek neveznek. Ha igazán szeretni akarjuk egymást, meg kell ismerkednünk. Ehhez kell, hogy legyenek közös kapcsolódási pontjaink. Az egyik ilyen közös kapcsolódási pont a kereszt. Minden keresztyének közös jelképe. Megtalálható a templomokban, imaházakban, zászlókon, lakásokban stb. A kereszt mindig az emberé volt: az ember útja és sorsa. A keresztet Jézus töltötte meg a legteljesebb tartalommal. Vállalta emberi mivoltát és vállalta keresztet. Krisztus keresztje összeköt minket. „A kereszten halt meg Krisztus értünk.” – írja Pál apostol a korinthusi gyülekezetnek és „mindenki vegye fel a keresztjét” – mondja Jézus a tanítványoknak az evangéliumokban. Mit is jelent felvenni a keresztet? Áldozatot hozni és megbékélni. A másik közös pont a templom. Az a hely, ahol meg lehet nyugodni, együtt imádkozni, meg lehet találni Istent. Ahol az ember megpihenhet, erőt gyűjthet, befogadhatja Isten Igéjét, felüdülhet. Az egyház, a templom, az imaház biztos pont az élet sűrűjében, változásaiban. Falai kirekesztik mindezt, ami a külvilágban van, ezáltal megteremti azt a lehetőséget, hogy az ember Isten igéjét hallgassa, befogadja és megpihenjen. Ez a két jelképünk van: a kereszt és a templom. Ezek szerint látnak, ismernek bennünket. A világ más tájain, ahol a keresztyénség kisebbségben van, eszerint ítélik meg: templom és kereszt. nem nézik, hogy milyen felekezeti: csak egyszerűen keresztyén. Az előző alkalmon

elhangzott, hogy szorongat minket Krisztus szeretete, hogy ezáltal újat hozzunk létre. Elhangzott az is, hogy az evangélium olyan, mint az eke, és aki annak szarvára teszi a kezét, ne nézzen hátra, mert elbukik. Ne nézzünk hátra, hogy mi volt a múltban, a történelemben, melyik vallás mit cselekedett. Mindig előre nézzünk, az „ekét húzó” Jézusra, csak akkor jutunk előre. Higgyünk Istenben, higgyük, hogy a falak ledönthetők közöttünk és körülöttünk. Ez csak közösen és együtt sikerülhet, egyedül nem.

4.

Január 22-én a római katolikus nagytemplomban volt a közös imahetünk negyedik és egyben záró alkalma. Isten Igéjét a korábbi napok üzeneteinek felidézése után Mészáros Sándor, a baptista gyülekezet előljárója hirdette a 2Kor 5,20 alapján: „Tehát Krisztusért járva követségben, mintha Isten kérne általunk: Krisztusért kérünk, béküljete meg az Istennel!” De hogyan lehet megbékülni az Istennel, és azután az emberekkel? Erre a kérdésre a választ Jákób példája adja meg. (1Móz 32,23-31) Jákób Iszák fia, Ábrahám unokája komoly vallásos nevelésben részesült. Átvette és hitbeli meggyőződéssel követte szülei és nagyszülei hitét. Amikor azonban az élete nagy veszélybe és ezáltal komoly próba elé került, teljesen elbizonytalanodott. Ekkor meglátta, hogy az Istennel való kapcsolata mennyire sekélyes és hiányos. Elhatározta, hogy személyes, négy szemközti kapcsolatot keres az élő Istennel. Az Istenben hívő, az Ő áldását kereső, de bűneit, a bűnbocsánatot és az újjászületést kegyelmét nem ismerő vallásos ember képét láthatjuk Jákób személyében, aki vallásos nevelésben része-

*„Mert nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten,
hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.” (2Timóteus 1,7)*

sült, de sosem szembesült a saját bűnösségével, az elveszett, kárhozatra méltó állapotával. Nem látta még meg, hogy mi, Ádám utódai valamennyien a bűn és a halál állapotában jöttünk e világra. Ezért mondta ki Jézus: „Újjonnan kell születnetek!”, mert „ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja meg Isten országát.” (Jn 3,7) A bűnbánatban való megtérést nem pótolják a kegyes cselekedetek. A hit világosságban meg kell értenünk, hogy Jézus a mi testünkben öltözve elszenvedte bűneink büntetését a kereszten. Feltámadása által pedig világosságra hozta az elmúlhatatlan örök életet. Vagyis: „úgy szerette Isten a világot, hogy egy szülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3,16) Ezáltal Jézus megnyitotta az egyetlen kaput, amelyen átlépve az üdvösség részesei lehetünk. Isten szerette Jákóbot a hazug, csaló szívével együtt, mert Ő minden embert szeret. Azokat pedig, akik keresik Őt és az Ő áldására is szomjaznak, külön is megszólítja. Az Istennel való találkozás mindig drámai, titokzatos és mégis valóságos. Minden ember életében nagy jelentőségű esemény a személyes találkozás Istennel. Ettől kezdve nemcsak megtanult ismeretekre és elfogadott meggyőződésre, hanem személyes kapcsolatra épül a hitünk. Az mindenképpen igaz, hogy amikor egy ember Istennel találkozik, akkor mindig egy bűnös, kárhozatra méltó ember kerül a szent és igaz Isten színe elé. Istennek az a fontos üzenet szól hozzánk Jákób története által, hogy csupán a megtanult és a saját teljesítményünkre épülő hit nem elég az üdvösséghez. Az ilyen megtanult és hitbeli meggyőződésre épülő vallásosság emberi teljesítmény csupán. Ezen az úton nem nyerhetünk

felülről való életet és mennyei örökséget. A földi életünkre vonatkozóan hasznos is lehet az ilyen vallásosság, mert tudatos akarással becsületes és erkölcsös életre nevel. Az üdvösség azonban Isten ajándéka kegyelemből a Jézus Krisztusba vetett hit által. (Ef 2,8-9) Az új teremtetés azt jelenti, hogy maga a Szentlélek vett lakozást bennünk. A bennünk lakó Lélek pedig készlet, erőt és örömet ad abban, hogy a Krisztus szeretete, szelídsége és jelleme ábrázolódjék ki az életünk minden területén.

Mit kell tenni nekünk azért, hogy az elkészített üdvösséget elnyerjük, hogy megbékéljük Istennel? Az első fontos lépés, hogy felismerjük: „lelkileg halottak vagyunk”. Istentől elidegenülve érzéketlen, változtatásra képtelen, tehát halott állapotban jöttünk e világra. Nem vagyunk képesek önerőből megszabadulni bűneinkből. Egyedül csak Isten szava, az Ő közelsége és világossága kelt életre, és teszi nyilvánvalóvá számunkra, az elveszett állapotunkat, amelyből egyedül az Ő kegyelme emelhet ki Jézus Krisztus által. A Jézus Krisztusban megjelent Isten Fia hív a vele való találkozásra. Ez a találkozás pedig csak az Ő keresztyénél vele, halálával és feltámadásával való egyesülésben jelent életet a halálból. Pál apostol

„Mert nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten,
hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.” (2Timóteus 1,7)

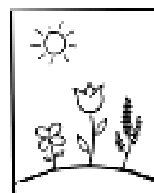
ezt így vallja: „Krisztussal együtt keresztre vagyok feszítve, többé tehát nem én élek, hanem Krisztus él bennem: azt az életet pedig, amit most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem és önmagát adta értem.” (Gal 2,20) Isten ezt az új utat adja Jézus Krisztusban. Arra pillanatra vár, hogy ismerjük el és valljuk meg neki bűneinket. Ugyanakkor a hit szemével lássuk meg, hogy Jézus Krisztus a keresztre, halálba vitte bűneinket, megbocsátott és feltámadásának erejében minket: téged és engem is új életre támasztott fel. Így lehetünk csak békességben Istennel.

Zárszó

Adja meg nekünk mennyei Atyánk, aki a mindenség Ura, hogy Krisztus szeretete szorongasson bennünket egész életünkben. Lássuk meg, hogy ahol szeretet és egyetértés van, ott az Isten. Kérjük ezt őszintén tiszta szívből a 234. énekünk 3. versszakával:

„Ó szeretet, áraszd ránk ,meleged,
Hadd kóstoljuk édességedet,
Tiszta szívből mindenkit
hadd szeressünk,
Egyességben és békében éljünk.
Könyörüljél.”

Turó Mária

Simon András – Ökumené

„A szeretetét válogatás nélkül ránk sugárzó Isten a saját gyönyörűségére teremtet minket különbözőnek.

A keresztyének egysége nem a kényszerű egységben fog megnyilvánulni, hanem az egymás iránti elfogadó szeretetben.”

BIBLIAMAGYARÁZAT

Ruth könyve

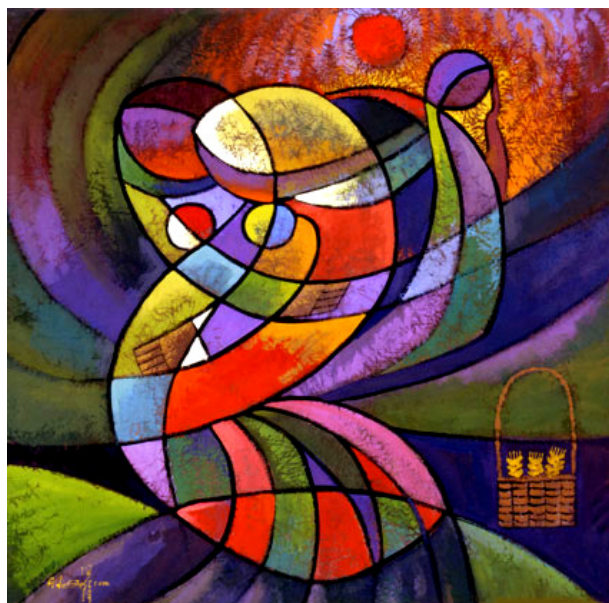
Ruth könyvét Bibliaolvasó kalauzunk szerint mindössze egy hét alatt olvassuk végig. A novellaszerű négy fejezet rövidsége ellenére azonban annál mélyebb és tanulságosabb történetet mond el a hűségről. Ruth könyve, Dávid király családjának történetének egy epizódját nagyítja ki előttünk. Ugyanis a könyv címét adó Ruth és a betlehemi Boáz házasságából születik meg Dávid király nagyapja Óbéd. Azaz könyv bemutatja, hogy az idegen móábi Ruth az Úrnak kedves király dédanyja lesz. Ezek szerint Isten terve és munkálkodása nem a származást használja fel, hanem a mi döntéseinket: hűségünket – érjen öröm, vagy tragédia bennünket. Erről a hűségről és nemes kitartásról szól Ruth könyve.

„Mert nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten,
hanem az erő, a szeretet és a józsanság lelkét.” (2Timóteus 1,7)

Az első a fejezet a tragédiában is kitartó hűség-ről szól. Viharos időkben vesszük fel a történet folyamát, hiszen Naomi és férje, a betlehemi Elimelek a bírák korának viszontagságai miatt kénytelenek elhagyni az Ígéret földjét. Az ellenségesnek tartott és megvetett Móáb földjén próbálnak szerencsét. Itt két fiúk idegen, móábi nőket vesznek feleségül. A tragédia azonban eléri a család férfitagjait: mind Elimelek, mind pedig a két fiú meghal. Az asszonyok maradnak egyedül: az özvegy Naomi és két menyee: Orpá és Ruth. Naomi úgy dönt, hogy nem érdemes tovább családfő nélkül idegen területen élni, így visszatér Betlehembben. Azonban az idegen menyeeit biztosan nem fogadná az a szociális támogatás, amelyben Naomi reménykedhetett. Ezért el akarja őket küldeni. Orpá marad a maga népe között, azonban Ruth ragaszkodik Naomihoz. A tragédiában is hűséges hozzá. De nemcsak Naomi személyéhez, hanem az általa megismert Istenhez és néphez is hűséges. Az ő lojalitásának himnusza hangzik fel a szomorú tragédiák között: „Ne unszoldj engem, hogy elhagyjalak, és visszatérjek tőled! Mert ahová te mégy, oda megyek, ahol te megszállsz, ott szálllok meg én is. Néped az én népem, és Istened az én Istenem.” (Ruth 1,16)

A második és a harmadik fejezet az emberi tervezés és az Isteni – véletlennek tűnő – gondviselés összefonódásáról szól. Mind a két fejezetben Naomi és Ruth emberi terveket szőnek a túlélésért, a „véletlen” azonban úgy hozza, hogy számításaikat meghaladó gondoskodásban részesülnek. Ruth kimegy az aratás idején összeszedni az elhullajtott kalászsokat. Joga volt erre, hiszen a mózesi törvények rendelkeznek arról, hogy szociális gondoskodásképpen tilos volt learatni teljesen a gabonát – hogy jusson az idegeneknek és az özvegyeknek. Azonban Ruth éppenséggel anyósa rokonának, Boáznak mezején szedeget. Boáz pedig bőségesen gondoskodik az asszonyokról. Ebben a fejezetben azért tud összefonódni az emberi tervezés az Iste-

ni gondviseléssel, mert mind az asszonyok, mind pedig Boáz hűséges a maga dolgában. Nemesen és igazságosan járnak el mindannyian a legapróbb hétköznapi ügyekben is. A hétköznapi napokban tanúsított hűség az, ami kedves Istennek. Az ilyen helytállást tudja megáldani a maga terveinek fokozatos kibontakoztatásával.

Ruth és Naomi

He Qi – egy kínai művész képén 2001-ből

A negyedik fejezet pedig az első tragikus fejezet ellentét párja: legálissá válik Ruth és Boáz kapcsolata és gyermek is születik belőle. Naomi pedig a dajka lesz.

A kínai művész, He Qi festménye tömöríti az egész könyv mondanivalóját. A tragédiában hűséget mutató asszonyok képe eleven, míg aki „az ésszerű” utat választja: a beletörődést, a feladást és nem a kitartását az a semmibe vész.

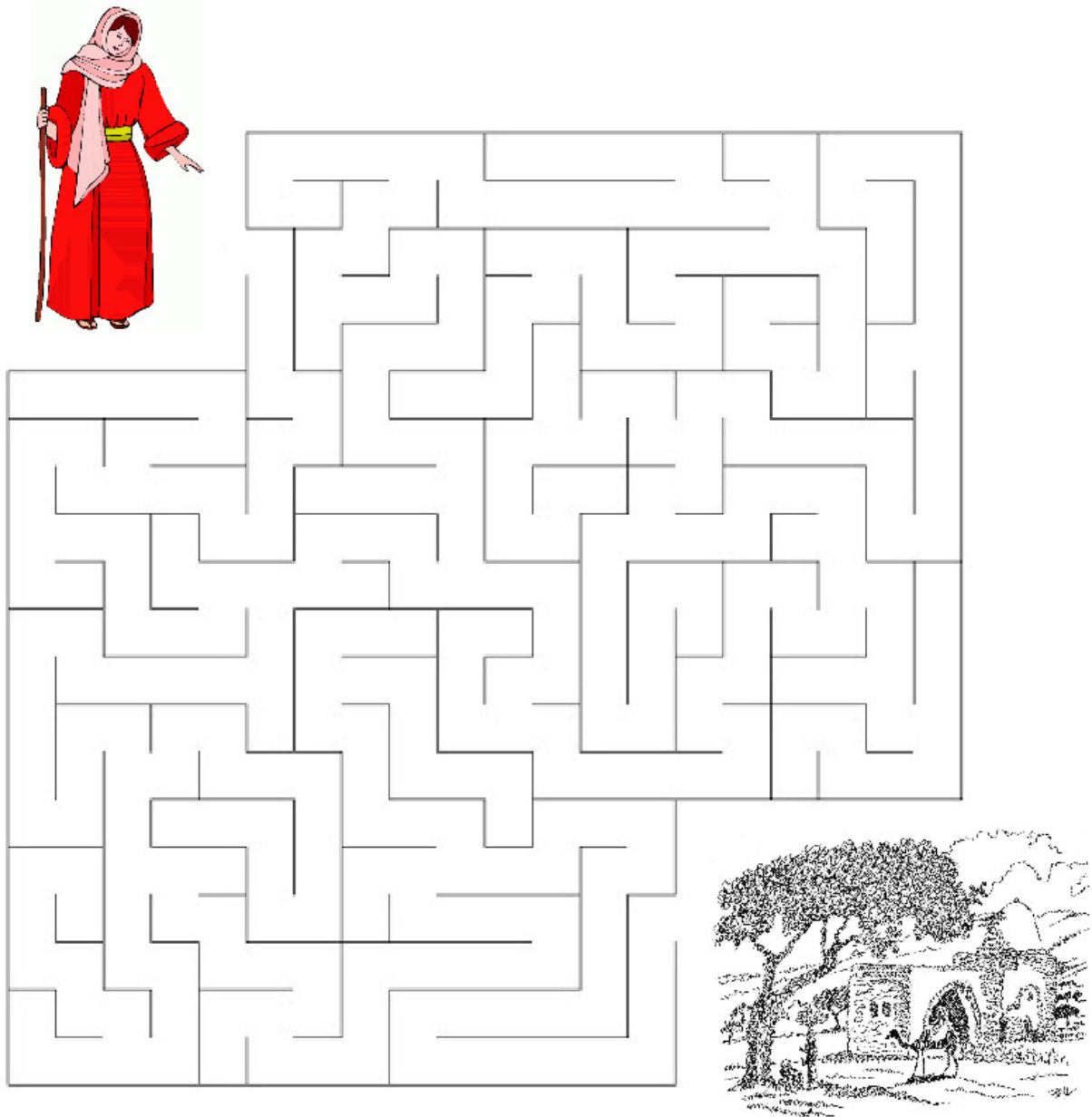
Indítson bennünket is bátorságra és hűségre Istenünk gondviselése: emlékeztessen bennünket a mi terveinkre és az Ő terveire, a mi hűségünkre és az Ő hűségére!

*Koncz Hunor Attila
segédlelkész*

*„Mert nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten,
hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.” (2Timóteus 1,7)*

KIS CSILLAG

Segíts Ruth-nak elmenni Betlehembe!

„Mert nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten,
hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.” (2Timóteus 1,7)

GYÜLEKEZETI PROGRAMOK 2017. FEBRUÁR

"Ha az Úr akarja és élünk, ezt vagy azt fogjuk tenni!" (Jakab 4:15)

Február 12. vasárnap	de. 12	Zenés családi istentisztelet
Február 12. vasárnap	du. 3.	Istentisztelet a koppánymonostori Mag Házban
Február 14. kedd	de. 10	Istentisztelet az Árpád utcai Időszotthonban
Február 15. szerda	du. 6	Presbiteri bibliaóra
Február 16. csütörtök	du. 5	Bibliaóra
Február 17. péntek	du. 6	Énekkar
FEBRUÁR 18. SZOMBAT	DE. 10	EGYHÁZMEGYEI PRESBITERI KONFERENCIA NAGYIGMÁND
Február 19. vasárnap	de. 10	Istentisztelet, vele egy időben gyermek-istentisztelet
Február 23. csütörtök	du. 5	Bibliaóra
Február 24. péntek	du. 5	EGYHÁZLÁTOGATÁS
Február 26. vasárnap	de. 10	Istentisztelet, vele egy időben gyermek-istentisztelet
Február 26. vasárnap	du. 3	Istentisztelet a koppánymonostori Mag Házban
Március 1. szerda	du. 6	Diakóniai Bizottság
Március 2. csütörtök	du. 5	Bibliaóra
Március 3. péntek	du. 6	Énekkar
Március 5. Böjt 1. vasárnap	de. 10	Istentisztelet úrvacsorával, vele egy időben gyermek-istentisztelet
Március 8. szerda	de. 10	Áhitat a Kelemen L. utcai Idősklubban
Március 9. csütörtök	du. 5	Bibliaóra
Március 10. péntek	du. 6	Énekkar
MÁRCIUS 11. SZOMBAT	DE. ½ 10	EGYHÁZMEGYEI ZSOLTÁRÉNEKLŐ VERSENY, TATA
Március 12. vasárnap	de. 10	Istentisztelet, vele egy időben gyermek-istentisztelet
Március 12. vasárnap	du. 3	Istentisztelet a koppánymonostori Mag Házban

GYÜLEKEZETI HOLNAP:

www.refdunantul.hu/lap/komarom

Komáromi Református Gyülekezet

PÉNZTÁRI NYITVA TARTÁS:

Szerda de. 9-11 óra

Csütörtök du. 3-5 óra

Vasár- és ünnep de. fél 10- 10 óra
és istentiszteletek után